

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/260/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119203354
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Mária Kašíková
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:6119203354.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Márie Kašíkovej a členov senátu Mgr. Františka Dulačku a JUDr. Jany Kotrčovej, v právnej veci žalobcu: SetCar sk, a. s., so sídlom Ulica priemyselná 10, 038 52 Sučany, IČO: 50 387 189, právne zastúpený: JUDr. Tomáš Zboja, advokát so sídlom Kuzmányho 4, 036 01 Martin, IČO: 42 072 905, proti žalovanému: UNIQA poisťovňa, a. s., so sídlom Krasovského 15, 851 01 Bratislava - Staré Mesto, IČO: 00 653 501, o zaplatenie 364,80 € s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 15C/14/2019-118 zo dňa 26. júna 2019 v spojení s opravným uznesením č. k. 15C/14/2019-135 zo dňa 29. júla 2019, taktó

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e .

Žalobcovi p r i z n á v a proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 364,80 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.4.2018 do zaplatenia. Vyslovil, že žalobca má právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

2. Poukázal na to, že miestna príslušnosť bola založená na základe výberu v zmysle § 19 písm. b) Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“). Medzi stranami bolo zhodné, že dňa 12.3.2018 došlo k poisťovej udalosti - dopravnej nehode, pri ktorej bolo motorovým vozidlom poistenca žalovaného Opel Astra EVČ: MT 798 DM poškodené motorové vozidlo B. P. Audi A4, ev. č. MT 632 DU. Došlo k uzatvoreniu Zmluvy o nájme č. 171 zo dňa 14.3.2018 medzi žalobcom ako prenajímateľom a poškodeným ako nájomcom - B. P., na základe ktorej si nájomca prenajal osobný automobil KIA Ceed na dobu od 14.3.2018 do: počas nevyhnutného času opravy. Nájomné bolo dohodnuté denne 45,60 € vrátane DPH. Na základe tejto nájomnej zmluvy mal nájomca užívať motorové vozidlo v čase od 14.3.2018 do 22.3.2018, t.j. 9 dní, za čo prenajímateľ vyfakturoval nájomcovi nájomné vo výške 410,40 € a faktúra sa stala splatnou 5.4.2018. Motorové vozidlo B. P. mal prenajaté za účelom prepravy do zamestnania, vozenie detí do školy. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 22.3.2018, uzavretej medzi postupcom B. P. a postupníkom (žalobcom), čím došlo k právnomu nástupníctvu žalobcu vo vzťahu k žalovanej pohľadávke. Postúpenie pohľadávky bolo odplatné, pričom odplata za postúpenie pohľadávky je vo výške 410,40 €, ktorá zodpovedá faktúre vystavenej za prenájom vozidla. V čase postúpenia pohľadávky postupcu (poškodeného) išlo o existujúcu pohľadávku, ktorá vznikla z dôvodu uzavretej zmluvy o nájme, kedy nájom preukázateľne trval od 14.3.2018 do 22.3.2018 a vznik pohľadávky žalobcu ako prenajímateľa na celú dobu nájmu nastal 22.3.2018, kedy došlo k ukončeniu nájmu. Vystavená faktúra len určuje dobu plnenia existujúcej pohľadávky. Z týchto dôvodov je daná aktívna legitímácia žalobcu. Žalovaný v rámci ukončenia šetrenia poisťovej udalosti zaslal žalobcovi

poistné plnenie vo výške 45,60 € ako náklady na náhradné vozidlo za obdobie od 14.3.2018 do 15.3.2018 a vo zvyšku poistné plnenie nepriznal. Bolo preukázané, že škoda v rozsahu 410,40 € reálne vznikla, nakoľko žalovaný plnil len časť škody. Pokiaľ ide o výšku nákladov z titulu doby nájmu za požičanie náhradného motorového vozidla, tak za skutočnú škodu spočívajúcu v nákladoch na zapožičanie prenajatého náhradného motorového vozidla sa považujú náklady, ktoré boli nutne a účelne vynaložené na zapožičanie náhradného vozidla, čo žalobca v konaní v rámci svojej dôkaznej povinnosti preukázal. Poškodený, v danom prípade právny predchodca žalobcu, preukázal, že z titulu poistnej udalosti nemohol motorové vozidlo používať. Pokiaľ ide o dobu nájmu náhradného vozidla, jediným zásadným kritériom pre posúdenie primeranosti a účelnosti dĺžky prenájmu náhradného motorového vozidla, je doručenie oznámenia o ukončení likvidácie poistnej udalosti a poukaz finančných prostriedkov, ak na ne vzniká nárok oprávnenému. Poškodený mal v tomto prípade prenajaté náhradné vozidlo len na nevyhnutnú dobu, nakoľko k ukončeniu šetrenia poistnej udalosti došlo v zmysle predloženého oznámenia žalovaného o výške poistného plnenia až dňa 28.3.2018, pretože až v tento deň žalovaný poškodenému definitívne oznámil, ako škodovú udalosť posúdil, a teda ako totálnu škodu. Keďže poškodený z objektívnych príčin nemohol v rozhodnom období od 14.3.2018 do 22.3.2018 užívať svoje vozidlo po dobu ukončenia šetrenia poistnej udalosti, škodou bolo nájomné za prenajaté motorové vozidlo. V konaní bola dostatočne preukázaná nutnosť a účelnosť vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla zabezpečeného poškodenou. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, je potrebné rozlišovať okamih, kedy sa poisťovateľ dostal do omeškania s plnením poistného plnenia podľa § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z. od okamihu, keď sa poisťovateľ dostal do omeškania v zmysle § 11 ods. 8 citovaného zákona, t. j. tým, že si neplnil povinnosť zakotvenú v § 11 ods. 6 písm. a) alebo b), ktoré majú zabezpečiť, aby poisťovňa nezostala nečinná. Na základe týchto skutočností, keďže žalovaný šetrenie poistnej udalosti preukázateľne neuspokojil v celom rozsahu, dostal sa do omeškania od 19.4.2018, a preto od tohto dátumu žalobcovi priznal úrok z omeškania až do zaplatenia. O trovách konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 CSP.

3. V zákonom stanovenej lehote proti rozsudku podal odvolanie žalovaný. Má za to, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, pokiaľ ide o výrokovú časť I. ohľadne priznania úrokov z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 364,80 €. K dĺžke nájmu náhradného vozidla uviedol, že poškodený P. P. už dňa 15.3.2018 pri technickej prehliadke vozidla mal vedomosť o tom, že škoda na vozidle je totálna škoda a už v tomto okamihu si mohol zabezpečovať iné vozidlo pre svoju potrebu aj bez ukončenia likvidácie škodovej udalosti a nemal od 15.3.2018 používať náhradné vozidlo. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/47/2019-170. Ak tvrdí, že až listom zo dňa 23.3.2018 sa poškodený dozvedel, že škoda bude riešená ako totálna škoda a ukončil dobu používania náhradného vozidla dňa 22.3.2018, potom ani táto skutočnosť nebola správne vyhodnotená, lebo ako sa tvrdí v inej časti rozsudku, poškodený je informovaný o poskytnutí poistného plnenia listom zo dňa 28.3.2018, preto si mohol náhradné vozidlo podľa toho prenajímať do 28.3.2018. Ďalej poukázal na to, že odvolávanie sa žalobcu na stanovisko Ústavného súdu ČR zachytené v náleze sp. zn. I. ÚS 3831/2017 je nesprávne a súd prvej inštancie sa s touto argumentáciou stotožnil napriek názoru Krajského súdu v Bratislave vo veci sp. zn. 3Cob/47/2019. Rovnako je neadekvátne priznanie výšky náhrady za náhradné vozidlo, ktorá bola v celkovej výške 410,40 € k samotnej výške poistného plnenia - 1.121 €, čo sa blíži k 50 % pomeru sumy za náhradné vozidlo k sume vyplateného poistného plnenia a čo zodpovedá aj právnomu názoru v rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3Cob/47/2019. Pokiaľ ide o úrok z omeškania, má za to, že si splnil podmienky uvedené v § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., teda šetrenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie bolo ukončené v zákonom stanovenej lehote. Výška tohto plnenia (priznaná suma) však nemá vplyv aj na priznanie úrokov z omeškania zo zvyšku požadovanej náhrady sumy za zapožičanie vozidla, čo odôvodňuje s poukazom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3Cdo/145/2017. Navrhuje napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného vyjadril s tým, že rozsudok považuje za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie uplatnený nárok žalobcu bol preukázaný z predložených listinných dôkazov. To, že sa žalovaný nestotožňuje s názorom súdu riadne odôvodneným v napadnutom rozsudku ešte neznamená, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaného dokazovania k nesprávnym skutkovým zisteniam, alebo že rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Ohľadne dĺžky prenájmu náhradného vozidla poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 1Cob/85/2015, sp. zn. 3Cob/109/2018. Podľa názoru Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 19Co/217/2018 nie je postačujúce, aby súd vychádzal z názoru,

že oznámenie o totálnej škode je rozhodujúcim okamihom pre priznanie nároku na náhradu škody bez toho, aby sa ďalej zaoberal tým, či bolo účelné, aby poškodený aj po tomto oznámení náhradné vozidlo používal. Pokiaľ ide o úroky z omeškania, rozhodovacia prax dovolacieho súdu v obdobných prípadoch nie je jednotná. Opačné stanovisko zaujal Najvyšší súd SR v rozsudku sp. zn. 5Obo 19/2009 a k uvedenej otázke doposiaľ nebolo prijaté zjednocujúce stanovisko. Ak by sme prijali názor žalovaného, tak žalovaná poisťovňa by sa tak mohla úplne vyhnúť poskytnutiu poistného plnenia, ak by podľa § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z. splnila oznamovaciu povinnosť o spôsobe vybavenia poistnej udalosti, čo považuje za nesprávne a v rozpore so základnými princípmi právneho štátu SR. Má za to, že Najvyšší súd SR v rozhodnutí sp. zn. 3Cdo/145/2017 dôsledne neodlíšil omeškanie so splnením peňažnej povinnosti od omeškania so splnením nepeňažnej povinnosti poisťovateľa. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/135/2019. V zmysle § 153 a § 154 CSP poukázal na to, že žalovaný sa v priebehu konania do ukončenia dokazovania vôbec nevyjadril k opodstatnenosti uplatnených úrokov z omeškania a za tým účelom neposkytol súdu prvého stupňa žiadne dôkazy. Naproti tomu, až v odvolacom konaní poukázal na viac ako 8 mesiacov staré rozhodnutie Najvyššieho súdu SR. Navrhuje rozsudok potvrdiť a priznať mu trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

5. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie podala včas sporová strana proti rozsudku, proti ktorému je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1, § 359, § 362 ods. 1 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) preskúmal napadnutý rozsudok v rozsahu ustanovenia § 379 a § 380 CSP a rozhodnutie súdu prvej inštancie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6. Odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu predchádzalo, dospel k záveru, že súd prvej inštancie v prejednávanej veci zistil skutkový stav v rozsahu potrebnom na zistenie rozhodujúcich skutočností, na podklade vykonaného dokazovania dospel k správnym skutkovým záverom a prejednávajúcu vec vecne správne posúdil. Nakoľko odôvodnenie písomného vyhotovenia rozsudku zodpovedá kritériám uvedeným v § 220 ods. 2 CSP, odvolací súd konštatuje správnosť týchto dôvodov a v plnom rozsahu sa s ním stotožňuje a v podstatných bodoch naň odkazuje. Na zdôraznenie správnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie poukazuje iba na niektoré ďalšie skutočnosti (§ 387 ods. 2 CSP).

7. Žalovaný v odvolaní namietať dĺžku nájmu náhradného motorového vozidla. Odvolací súd je však toho názoru, že súd prvej inštancie v tejto skutočnosti zaujal správne stanovisko a rovnako má za to, že nárok poškodeného na náhradné vozidlo je daný, a to na primeranú dobu opravy alebo do momentu, kým mu poisťovateľ neoznámí, že ide o totálnu škodu a v akej výške mu poistné plnenie poskytne. Poškodený preukázal aj účelnosť zapožičania náhradného motorového vozidla, keď čestným prehlásením vyhlásil, že uvedené náhradné vozidlo využíval na cestu do zamestnania a prepravu detí do školy. V predmetnej veci došlo k poistnej udalosti - dopravnej nehode dňa 12.3.2018 a poškodený mal prenajaté náhradné motorové vozidlo v období od 14.3.2018 do 22.3.2018, t. j. 9 dní. Listom zo dňa 23.3.2018 žalovaný poslal poškodenému oznámenie o registrácii škodovej udalosti a že sa jedná o totálnu škodu, a následne listom zo dňa 28.3.2018 oznámil poškodenému výšku poistného plnenia vo výške 1.121 €. Teda, že žalovaný hodnotil škodu na motorovom vozidle ako totálnu škodu, oznámil poškodenému listom zo dňa 23.3.2018 a na uvedenom nič nemení, že ohliadka motorového vozidla bola vykonaná dňa 15.3.2018, pri ktorej bol poškodený oboznámený, že ide o totálnu škodu na jeho vozidle a tým mal byť oboznámený o ukončení šetrenia škodovej udalosti. Odvolací súd považuje za nutné zdôrazniť, že o tom, ako žalovaný riešil škodovú udalosť, sa mohol poškodený dozvedieť až na základe písomného oznámenia, ktoré písomné oznámenie je k tejto skutočnosti relevantné. Zápis o poškodení vozidla pri ohliadke vozidla nie je možné považovať za rozhodnutie o totálnej škode, pretože takýmto rozhodnutím je oznámenie o ukončení šetrenia poistnej udalosti so stanovenou výškou poistného plnenia. Zápis o poškodení vozidla je zápisom o momentálnom stave tohto motorového vozidla, v rámci ktorého sa reviduje stav, ktorý sa popíše a vysloví sa len odporúčací charakter s ohľadom na zhodnotenie daného poškodeného vozidla. Až jednostranný právny úkon - oznámenie o ukončení vyšetrovania škodovej udalosti je úkonom, ktorým poisťovateľ oznamuje skončenie vyšetrovania, potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa plniť (§ 11 zák.č. 381/2001 Z.z.). Informácia o rozsahu škody, resp. že ide o škodu totálnu, je pre klienta záväzná až od doby skutočného rozhodnutia poisťovne o tejto škode, teda faktickú vedomosť nadobúda poškodený až dňom doručenia tohto rozhodnutia. Preto odvolací súd nesúhlasí s názorom žalovaného, že poškodený sa už pri ohliadke vozidla dozvedel, že poistná udalosť bude hodnotená ako totálna škoda.

8. Z uvedeného dôvodu i odvolací súd dospel k záveru, že poškodený mal prenajaté motorové vozidlo len na nevyhnutnú dobu od 14.3.2018 do 22.3.2018, ktorá doba prechádzala časovo dobu jednostranného úkonu žalovaného (oznámenie o registrácii škody a že sa jedná o totálnu škodu). Navyše podľa názoru odvolacieho súdu poškodený mal nárok na náklady za zapožičanie náhradného vozidla až do zaobstarania si nového motorového vozidla. Právny predchodca žalobcu (poškodený) sa dostal nie vlastným zavinením, ale v dôsledku, a teda v príčinnej súvislosti s konaním poisťovne žalovaného, ktorý zaviniel dopravnú nehodu porušením predpisov o prevádzke vozidiel do situácie, keď svoje motorové vozidlo nemohol používať. Bol mu teda vnútený stav, keď nemožnosť užívať vlastné motorové vozidlo riešil požičaním náhradného vozidla a vznikla mu povinnosť zaplatiť nájomné. Nájomné predstavuje náklady, ktoré poškodenému vznikli a ktoré by inak nenastali, nebyť poisťovnej udalosti.

9. K odvolacej námietke žalovaného, že priznané plnenie za náhradné vozidlo je neprimerané k samotnej výške poisťového plnenia odvolací súd poukazuje na to, že žalovaný v konaní pred súdom prvého stupňa napádal výšku plnenia iba vo vzťahu k dĺžke prenájmu náhradného vozidla, a nie aj k výške. V tejto súvislosti je nutné podotknúť, že sám žalovaný vyplatil nájomné v stanovenej výške za jeden deň (nakoľko podľa jeho názoru, poškodenému vznikol nárok na náhradné vozidlo iba na jeden deň, keďže o totálnej škode sa mal dozvedieť pri ohliadke vozidla), takže pri vyplácaní tejto istiny nemal žiadne námietky k výške dohodnutého nájomného za náhradné vozidlo. Z týchto dôvodov považuje odvoláciu námietku žalovaného za neopodstatnenú. Ako už bolo vyššie uvedené nebyť poisťovnej udalosti, právny predchodca žalobcu (poškodený) by naďalej používal svoje motorové vozidlo.

10. Odvolací súd sa stotožnil s právnym posúdením veci, uskutočneným súdom prvej inštancie, aj pokiaľ ide o priznaný úrok z omeškania, vrátane jeho splatnosti. Nemožno sa stotožniť s argumentáciou žalovaného, ktorá nezodpovedá výkladovým pravidlám právnych noriem.

11. V zmysle § 11 ods. 6 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný bez zbytočného odkladu začať prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťové plnenie a do troch mesiacov odo dňa oznámenia poškodeného o škodovej udalosti

a) skončiť prešetrovanie potrebné na zistenie rozsahu jeho povinnosti poskytnúť poisťové plnenie a oznámiť poškodenému výšku poisťového plnenia, ak bol rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťové plnenie a nárok na náhradu škody preukázaný, poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie dôvodov, pre ktoré odmietol poskytnúť alebo pre ktoré znížil poisťové plnenie alebo

b) poskytnúť poškodenému písomné vysvetlenie k tým uplatneným nárokom na náhradu škody, v ktorých nebol v ustanovenej lehote preukázaný rozsah povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťové plnenie a výška poisťového plnenia; písomné vysvetlenie sa považuje za doručené dňom, keď ho poškodený prevzal, odmietol prevziať, alebo dňom, keď ho pošta vrátila ako nedoručené.

12. V zmysle ust. § 11 ods. 7 zákona č. 381/2001 Z. z., poisťovateľ je povinný poskytnúť poisťové plnenie do 15 dní po skončení prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťové plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi, ak z tohto rozhodnutia nevyplýva iná lehota na poskytnutie poisťového plnenia.

13. V zmysle ust. § 11 ods. 8 zákona č. 381/2001 Z. z., ak poisťovateľ nesplní povinnosť podľa odseku 6, je povinný zaplatiť poškodenému úroky z omeškania podľa osobitného predpisu.

14. Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie, že ukončenie prešetrovania žalovaného, aj keď so záverom, že neposkytne poisťové plnenie, ktoré vykonal v lehote stanovenej v § 11 ods. 6 citovaného zákona, ho nezbaňuje zodpovednosti za oneskorené plnenie, ktorého splatnosť je stanovená v § 11 ods. 7 citovaného zákona na uplynutie 15 dní od skončenia prešetrovania potrebného na zistenie rozsahu povinnosti poisťovateľa poskytnúť poisťové plnenie alebo po doručení právoplatného rozhodnutia súdu o výške náhrady škody poisťovateľovi. V danom prípade, keď si žalobca ako právny nástupca poškodeného priamo uplatnil právo na náhradu škody podľa § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z. z. proti poisťovni, nie je namieste aplikovať ust. § 11 ods. 7 po spojke alebo, pretože v tomto prípade je poisťovňa stranou konania a nie je dôvod jej preto doručovať ešte následne právoplatné rozhodnutie o výške náhrady škody. Uvedené platí pre prípady, keby poisťovňa stranou sporu nebola a povinnosť plniť by jej vyplývala z právneho vzťahu k poisťovníkovi, ktorý bol stranou sporu. Nemožno sa stotožniť s odvolacou námietkou žalovaného, že oznámením o odmietnutí poisťového plnenia splnil podmienku

v zmysle § 11 ods. 6 písm. b/ citovaného zákona, ktorá ho v zmysle § 11 ods. 8 citovaného zákona zbavuje povinnosti platiť úroky z omeškania, nakoľko ide o špeciálnu úpravu platenia úroku z omeškania vo vzťahu k § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Otázka splatnosti poistného plnenia je upravená v § 11 ods. 7 citovaného zákona. Pokiaľ poisťovňa nesplní svoj záväzok riadne a včas, t. j. neposkytne poistné plnenie v lehote splatnosti určenej zákonom, dostáva sa do omeškania, čo znamená právo popri poistnom plnení požadovať aj úroky z omeškania, ktorých základ je daný v § 517 ods. 2 OZ. Ust. § 11 ods. 8 citovaného zákona upravuje výlučne následky nesplnenia povinnosti podľa odseku 6 citovaného zákona, t. j. sankcionuje neskoré prešetrenie a vybavenie poistnej udalosti, avšak nezabavuje poisťovňu povinnosti platiť úroky z omeškania za oneskorené plnenie podľa § 517 ods. 2 OZ. V prípade prijatia výkladu žalovaného by nebolo možné v prípade uplatnenia si poistného plnenia priznať v takomto konaní úrok z omeškania. Takýto výklad by nezodpovedal zmyslu a účelu vyššie citovaných zákonných ustanovení a popiera podstatu záväzkovo-právnych vzťahov, ktorou je riadne a včasné plnenie si zmluvných povinností. Zmyslom povinného zmluvného poistenia je zabezpečiť poškodenému nahradenie škody, a to v čo najkratšom čase. Nezodpovedá spravodlivému usporiadaniu vzťahov, aby poisťovňa zodpovednosť za svoje nesprávne posúdenie povinnosti poskytnúť poistné plnenie prenášala na poškodeného a je neakceptovateľné, aby nebol úrokom z omeškania sankcionovaný poisťiteľ za to, že poškodenému neprizná/zníži nedôvodne plnenie. Podľa názoru odvolacieho súdu práve poisťovňa musí znášať následky nesprávneho posúdenia svojej povinnosti. Žalovaný ako poisťiteľ je v kontexte riešenej problematiky rovnakým dlžníkom ako každý iný subjekt, jeho povinnosť plniť vzniká v zákonom určenej lehote (§ 11 ods. 7 zák.č. 381/2001 Z.z.) a v zákonom/zmluve vymedzenom rozsahu.

15. Pokiaľ žalovaný poukazuje na odôvodnenie rozsudku Najvyššieho súdu SR zo dňa 22.11.2018, sp. zn. 3Cdo/145/2017, odvolací súd poukazuje, že rozhodovacia prax dovolacieho súdu nie je jednotná. Opačné stanovisko zaujal dovolací súd v rozsudku sp. zn. 5Obo 19/2009 zo dňa 25.03.2009. Odvolací súd nemá vedomosť, že by v uvedenej otázke bolo prijaté zjednocujúce stanovisko.

16. Bezpredmetným je odkazovanie odvolateľa na závery rozhodnutí iných všeobecných súdov v obdobných veciach, lebo tieto nie sú pre konajúce súdy záväzné (§ 193, eventuálne § 391 ods. 2 a § 455 CSP)). Odhliadnuc od toho, že podľa vedomostí odvolacieho súdu predmetné rozhodnutia reprezentujú skôr minoritné názory súdnej praxe, nepredstavujú ani ustálenú rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít v zmysle čl. 2 ods. 2 CSP.

17. Vzhľadom na nedôvodnosť odvolacích námietok žalovaného odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil, a to vrátane súvisiaceho výroku o trovách konania, pri ktorom súd prvej inštancie správne použil zásadu úspechu v konaní.

18. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa §396 ods. 1, § 255 ods. 1 CSP, keď úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, a to v celom rozsahu, preto mu priznal proti odvolateľovi - žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania následne rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia (§ 262 ods. 2 CSP).

19. Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. (§ 430 CSP)